



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam  
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum  
Myrrhæ

**Caraffa, Vincenzo**

**Coloniae Agrippinae, 1660**

Cap. 6. De dispositione ad dignè recipiendum sanctissimum Eucharistiæ  
sacramentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

in resurrectione per modum cibi modo iam explicato, hoc ab extrinseco; quemadmodum granum frumenti etiam corruptum & mortuum per virtutem regenerationis, quam retinet, resurgit; ita corpus nostrum etiam corruptum per virtutem illam moralem, qua cibatur Carne Christi immortalis, resurgit velut ab intrinseco immortale. Et secundum Cyillum resurrectio, Sacramenti huius effectus, non est quavis resurrectio; sed resurrectio ad Gloriam: & altera resurrectio, qua est ad mortem, non est effectus huius Sacramenti.

Caput VI.

De dispositione ad dignè recipiendum sanctissimum Eucharistiae Sacramentum.

Dispositio debet esse homogenea & eiusdem rationis cum forma, ad quam disponit, sicut est calor respectu ignis. Vt igitur recipiatur cibus quidam Divinus, dispositio sit Divina, necesse est. Ita sentit S. Bonaventura, dicens: Cum fueris totus alteratus & Divinus, ut nihil sentias, nihil videas nisi Deum, tunc accipis, et sic enim beate dispositus & paratus eris. Et optima dispositio Amoris (hoc enim Sacramentum est Sacramentum Amoris) satagendo & desiderando recipere Christum sub speciebus Sacramentalibus. Desiderium hoc primo solitatum & purum sit, oportet, ut dicas: Nihil praeter te, Domine, nil aliud, nisi te, Domine, sub hac sacra specie desidero: secundo, vehemens & avidum, quale habet famelicus ad cibos, & sitibundus ad aquas. Et eius huius Sacramenti quaedam aviditas est. Cuius rationem reddit D. Augustinus, quia si hoc Sacramentum est omne bonum (aurum est tantum aurum, argentum tantum argentum; Christus in Sacramento est mihi omnia) iustum & aequum est, ut omnis cogitationis, affectus & desiderii terminus, meta, & scopus existat, ac per consequens sit desiderium quoddam vehemens &

S. Bona de Instruct. Sacerdotis tom. 4.

S. Cyprian. de Cæna Dom.



avidum, necesse est. Quapropter panis azymus, in quantum sanctissimi Sacramenti figura, vocabatur

**Pa. 10.** *panis desiderabilis, panis desideriorum*: panis, quod est terminus, & finis nostrorum desideriorum: &

**Isa. 26.** *memoriale tuum in desiderio anime*: panis, videlicet, quem nobis Christus reliquit in sui memoriam, unicum & totale anime desiderium est. Hac dispositio debent confirmari exemplo Christi de seipso ita loquentis

**Luc. 22.** *Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum.* Ut hoc desiderium sit perfectum, non est solum in Sacramento, sed ulterius procedendum ad finem Sacramenti, qui est fructio Christi ut in cælo conspicitur visibilis. *Sumptie Sacramenti*, docet Angelicus, non naturam ad fruitionem Patrie, tanquam ad finem. Ratio est, quia Sacramentum Altaris est simul veritas & figura: veritas, respectu Sacramentorum veteris legis est figura, respectu visionis beate future in cælo Patrie, ad quam ordinatur tanquam medium ad finem: eo ipso enim, quo suscipitur & gustatur Christus sub specie & formâ panis, disponitur anima ad eundem suscipiendum & gustandum in propria forma Gloriæ. Hoc igitur ultimum erit desiderium totum, ut cum Sponsa suspires & ores: *Quis mihi det, ut veniam te foris, & iam me nemo despiciet.* Quis mihi concedet, O dulcissime Jesu, ut intueri te videam extra has cortinas Sacramentalis, & in propria forma decore & pulchritudine te conspiciam? O Divinissimum & sacrosanctum Sacramentum, obducta tibi ornamenta dignanter aperi, & perspicue nobis fac apparere.

**3. p. 9. 80.**  
**art. 2.**

**S. Alg. de**  
**SS. Sacra-**  
**mento. c.**  
**28 ex Tom.**  
**6. Bibl. PP.**

**Cant. 3.**

**S. Dionys.**  
**de Eccles.**  
**Hierar. c. 3.**  
**p. 3.**

**S. Ang. de**  
**verb. Do-**  
**mini in Ca-**  
**rona ad ait.**  
**25.**

Hæc de dispositione, agamus nunc de modo illam assequendam. Certum est, hanc dispositionem quia Divina est, recedere vires nostras. Unde peccata, speranda & expectanda est a Deo, præsertim Spiritu sancto, idque ob triplicem rationem. Prima, quia sanctissimum Sacramentum est opus Spiritus sancti: tum quia est opus Amoris & opera Charitatis & Amoris attribuntur Spiritui sancto, qui est Amor perfectissimus: tum etiam, quia, ut ait D. Augustinus, *Sacramentum per Spiritum sanctum vera Caro Christi creatur, ita & per eundem substantia panis & vini in Corpus & Sanguis*

um Christi consecratur. Et Sanct. Basilii: Spiritus <sup>S. Basil. in</sup>  
 sanctus de caelestibus sedibus descendens, super <sup>sua Liturg.</sup>  
 hanc Eucharistiam propositam manet & incumbat. In-  
 cubare proprie, ut notat Sanct. Augustinus, idem so-  
 rat, quod vivificare & animare: ergo Spiritui sancto  
 conveniet quoque preparare sibi dignum habitacu-  
 lum. Secunda ratio est, quia, iuxta sententiam Di-  
 ca Chrysoctomi, Divinum Sacramentum continet in  
 inextinguibilem quandam flammam Spiritus sancti: unde <sup>S. Chrysoct.</sup>  
 soluit: Cave, accedas cum stipula, lignis & foeno. Igi- <sup>sup. Ioan.</sup>  
 tur eidem Spiritui competet nos dispoñere ad partici-  
 pationem ignis illius Divini. Hinc asseruit Sanct. Epi-  
 scopus, quod Salvator noster dando nobis Corpus tu-  
 um in cibum, & Sanguinem suum in potum, ignem no- <sup>De Nat.</sup>  
 bis ad manducandum & bibendum prestavit. Tertia <sup>Dei scrutã-</sup>  
 ratio est, quia principalis pars Divini huius Cibi non est <sup>da.</sup>  
 Corpus & Anima Christi; sed Spiritus Christi, qui est <sup>Ioan. 6.</sup>  
 Divinitas. Spiritus est, qui vivificat. Unde Tertul- <sup>Tertull. lib</sup>  
 lianus: Caro Corpore & Sanguine Christi vescitur; sed <sup>1. de resurr.</sup>  
 anima de Deo saginatur. Alius ergo quidam Spiritus, <sup>carnis.</sup>  
 qui est tertia Persona in sanctissima Trinitate, dignè  
 nos preparare debet ad recipiendum Divinum illum  
 Spiritum. Hæc est causa, ut opinatur Sanct. Thomas, <sup>S. T. opus. 53</sup>  
 cur post adventum Spiritus sancti primi Christi fideles <sup>Actor. 2.</sup>  
 læperint frequentare hunc caelestem cibum: Erant  
 perseverantes in communicatione fractionis panis. Ete-  
 nim Spiritus sanctus promovebat opus suum, movebat,  
 disponebatque corda fidelium ad frequentem dignam-  
 que illius susceptionem. Quare è se tua esset, si ante  
 Communionem gratiam Spiritus sancti invocares, di-  
 cendo: Veni sancte Spiritus, & tui amoris in nobis ignem  
 accende: ut, quemadmodum supra diximus, dispositio  
 sit homogenea, seu eiusdem rationis cum forma,  
 simulque dispositione apparatusque amoris correspon-  
 deamus Sacramento Amoris.

Ad hæc nobis recurrendum est ad Beatissimam Vir-  
 ginem, Spiritus sancti Sponsam, Divinarumque gratiarum,  
 ac Divini præsertim Amoris dispensatricem: ut  
 quemadmodum Spiritus S. verum eius virginealem dis-  
 h 4 posuit



*Fulbertus  
Episc. de  
Corp.  
Christi.*

osuit, vt dignum fieret Verbi Diuini habitaculum; ite nobis impetret, quatenus idem Diuinus Spiritus animam nostram ad dignam sanctissimi Sacramenti receptionem praparet, eleuando eam ad actus feruentissimos Fidei, Spei & Charitatis. Exergetur, priusquam Diuinum hunc recipias Cibum, palatum Fidei, *Alia*, fauces Spei, *viscera* Charitatis extendo. Et quod intensiores, feruentioresque eliceris actus, eo maius obtinebit incrementum dispositio illa, qua ad Diuinissimum accedes Sacramentum.

*Alens 9.  
19. art. 2.*

Huic quoque dispositioni seu apparatus multum proderit, si iuniteris abnegationem & expropriationem specierum Sacramentalium; siquidem species Sacramentales non continent simul substantiam panis & Corporis Christi substantiam; sed, vt approprient sibi substantiam Christi, exuunt se proprietate panis: vt enim inquit Aleosis: *Refectio nostra debet esse pura spiritualis & non spiritualis & carnalis simul.* Tali modo constituta quoque debet esse oblatio, quam exhibemus Deo, vt inquit inueniendo & respiciendo Deum, semoto quocumque proprio commodo. Porro consideremus, quam largam cumulatamque Deus persoluat mercedem hinc speciebus seu accidentibus propriam panis substantiam abnegantibus: dat eis quoddam esse supernaturale proprii sui Corporis, adeo, vt de accidentibus illis amplius verificari nequeat: *Hic est panis; sed dicatur: Hoc est corpus meum, nimirum, Christi: insuper communicat operationem quandam supernaturalem: etenim inquam Verbi instrumentum concurrunt ad productionem Gratia: denique donat eis aliquam adorationem speciem, etiam supernaturalem, & omnium excellentissimam, quam Theologi vocant Latrariam. Sicut enim vestis eadem adoratur adoratione, qua & adoratur Rex; ita quoque ipsa accidentia, que sunt veluti Christi vestimenta: vnde definit Concilium Tridentinum Sacramentum esse adorandum sub nomine Christi. Quo propter cantat S. M. Ecclesia: *Tantum ergo Sacramentum veneremur cernui.* Quo accidentiam, specierumque exemplo merito nos confundendi sumus, vt etiam*

*Conc. Trid.*

*Opusc. 58.*

notat S. Thomas, dicens: *Irrationalia creatura*

panis) per Verbum Dei conuertitur in Corpus Christi: & peccatorum duritia, & iusti frigiditas, nec multus verbum & Spiritus sancti operationibus perducitur ad conuersionem. Omni igitur conatu satagamus hæc sacra accidentia imitari in totali nostri abnegatione & conuersione in Christum: neque contenti sumus, vt tanquam panis duntaxat benedictus, qui cum benedictione externa externa propriam etiam retineat substantiam, appareamus & existamus; sed simus, vt clui verus panis consecratus, ne minimam quidem propriæ substantiæ, propriique amoris nostri partem in nobis retinentes.

CAP. VII.

De gratiarum actionem post Communionem.

Toto hoc temporis spatio, quod pretiosissimum est ob realem Christi præsentiam, omni efficaciam ac feruore pertractare debes salutis tuæ negotium, quod in duobus consistit punctis. Primum est, vt de cunctis peccatis toto vitæ tuæ decursu ad præsens instans vsque commissis remissionem petas & veniam, simulque remedium & medicinam pro curandis scelerum plagis præsentibus. Secundum, vt postules adimplerionem Gloriæ Dei in acquisitione Gloriæ tuæ in cœlesti & æterna Beatitudine. Quantum ad primum, dices cum leproso illo Evangelico: Domine, si vis, potes me mundare, à lepra peccatorum meorum: & si vis, potes me sanare à plagis inordinatarum mearum passionum: idque præstare potes in virtute Sanguinis tui, Passionis tuæ, tuorumque meritorum, per merita sanctissimæ Matris tuæ. Ac pro cooperatione tua veros in hunc finem elicis actus doloris contritionisque. Quæcum ad secundum, postulabis æternam salutem ad eundem modum: Domine, si vis, potes me saluare in Sanguine tuo. Sæpe saluus, sis benedictus: si non saluus, sis iterum benedictus: & semper, & in omni statu benedicam nomen tuum in æternum. Præterea, pro gratiarum actione, iuxta men-

h s

teu